

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 17 stycznia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy – Polska) – D.-F. sp. z o.o./D.L.

(Sprawa C 476/22) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 i art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Wymóg wskazania przyczyn uzasadniających potrzebę udzielenia odpowiedzi przez Trybunał – Brak dostatecznych wyjaśnień – Oczywista niedopuszczalność]

(2023/C 94/10)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: D.-F. sp. z o.o.

Strona pozwana: D.L.

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy Wydział Cywilny w Bydgoszczy (Polska) postanowieniem z dnia 6 czerwca 2022 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Data wpływu: 15.7.2022.

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 16 czerwca 2022 r. w sprawie T-83/20, bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 1 września 2022 r. przez bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH

(Sprawa C-580/22 P)

(2023/C 94/11)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH (przedstawiciel: T. Wendt, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Bayerischer Rundfunk, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk Köln, Radio Bremen

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie odwołania;
- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 czerwca 2022 r. w sprawie T-83/20 i, mając na względzie możliwość wydania orzeczenia w sprawie, prowadząc dalej postępowanie, stwierdzenie wygaśnięcia prawa do unijnego znaku towarowego nr 10 237 543 ze skutkiem od dnia 15 listopada 2017 r., w tym w odniesieniu do usług „udostępniania audycji informacyjnych i felietonów”;
- obciążenie właścicieli unijnego znaku towarowego kosztami postępowania w sprawie skargi oraz kosztami niniejszego postępowania;
- posiłkowo, przekazanie sprawy do Sądu.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie oparła to odwołanie na dwóch zarzutach.

Po pierwsze, w zaskarżonym postanowieniu błędnie przyjęto założenie, że w sposób oczywisty naruszono niezależność adwokata będącego przedstawicielem strony, co należy rozpatrzyć w ramach art. 19 akapit trzeci statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, gdy reprezentowanym podmiotem jest osoba prawna, której prezes jest właścicielem kancelarii adwokackiej zatrudniającej adwokata będącego przedstawicielem.

W zaskarżonym postanowieniu błędnie przyjęto założenie, że w sposób oczywisty naruszono niezależność adwokata będącego przedstawicielem strony, co należy rozpatrzyć w ramach art. 19 akapit trzeci statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, gdy klientem jest, wprawdzie, osoba prawna, której prezes jest właścicielem kancelarii adwokackiej zatrudniającej adwokata będącego przedstawicielem, lecz przedmiot sporu dotyczy jednak powszechnego prawa, z którego korzystają wszyscy i którego realizacja leży w interesie ogólnym.

W zaskarżonym postanowieniu nie uwzględniono okoliczności, że wykonywanie prawa powszechnego stanowi czynnik, który zdaniem Trybunału, samodzielnie lub obok pozostałych czynników, może umożliwić analizę przypadku i orzeczenie w przedmiocie kwestii, czy w sposób oczywisty naruszono niezależność przedstawiciela.

Po drugie, zaskarżone postanowienie opiera się na braku przestrzegania obowiązku, mającego wynikać z art. 47 akapit pierwszy Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, powiadomienia – przed wydaniem orzeczenia oddalającego środek prawny lub środek odwoławczy – danej strony o tym, że zdaniem Sądu lub Trybunału strona ta nie jest należycie reprezentowana przez adwokata w rozumieniu przepisów art. 51 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem w związku z art. 19 akapit trzeci i czwarty statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a także umożliwienia tej stronie ustanowienia odpowiedniego przedstawiciela w sprawie.

Dopuszczalność odwołania

Postanowieniem Trybunału (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) z dnia 30 stycznia 2023 r. odwołanie zostało dopuszczone do rozpatrzenia w całości.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 8 listopada 2022 r. – C SPRL/AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca

(Sprawa C-696/22)

(2023/C 94/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: C SPRL

Strona przeciwna: AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 63, 64 i 66 dyrektywy 2006/112/WE Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (¹) stoją na przeszkodzie praktyce administracyjnej organu podatkowego – takiej jak ta w niniejszej sprawie, która nałożyła dodatkowe obowiązki płatnicze na podatnika, spółkę prowadzącą działalność zawodową z ograniczoną odpowiedzialnością (SPRL), za pośrednictwem której zarządcy w postępowaniach upadłościowych mogą wykonywać swój zawód – polegającej na określeniu zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego i wymagalności w momencie, w którym zostały wykonane usługi w ramach postępowania upadłościowego, w przypadku gdy wynagrodzenie zarządcy w postępowaniach upadłościowych zostało ustalone przez sędziego komisarza lub przez zgromadzenie wierzycieli, z wynikającym z tego obowiązkiem wystawienia przez podatnika faktur do piętnastego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego w zakresie VAT?